

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "זכריה" – פרק א

א בַּחֲדָשׁ הַשְּׁמַיִנִי בַשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הִיא דְבַר־יְהוָה
אֶל־זַכְרְיָה בֶן־בְּרַכְיָה בֶן־עֵדוּ הַנְּבִיא לְאמֹר: ב קֶצֶף יְהוָה
עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קֶצֶף: ג וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת: ד אֲל־תִּהְיוּ כְאֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ־אֵלֵיהֶם הַנְּבִיאִים
הָרֵאשִׁנִּים לְאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וּמַעֲלִילֵיכֶם וּמַעֲלֵלֵיכֶם הָרָעִים וְלֹא שָׁמְעוּ
וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נְאֻם־יְהוָה: ה אֲבוֹתֵיכֶם אִי־הֵם וְהַנְּבִיאִים
הַלְעוֹלָם יָחִיו: ו אַךְ ו דְּבַר־יְהוָה וְחִקִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־עַבְדִּי
הַנְּבִיאִים הֲלוֹא הִשִּׁיגוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיִּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כֹּאֲשֶׁר זָמַם
יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ כַּדַּרְכֵינוּ וּכְמַעַלְלֵינוּ כִּן עָשָׂה
אֲתָנוּ: ז בְּיוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעָה לְעֵשְׂתֵי־עָשָׂר חֲדָשׁ

הוּא־חֲדָשׁ שְׁבַט בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הִיא דְבַר־יְהוָה
אֶל־זַכְרִיָּה בֶן־בְּרַכְיָהוּ בֶן־עֲדוּא הַנְּבִיא לֵאמֹר: ^ח רְאִיתִי ו
הַלִּילָה וְהִנֵּה־אִישׁ רֹכֵב עַל־סוּס אָדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין
הַהַדְּסִים אֲשֶׁר בַּמִּצְלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדָמִים שְׂרָקִים
וּלְבָנִים: ^ט וְאָמַר מֶה־אֵלֶּה אֲדַנִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
בִּי אֲנִי אֶרְאֶךָ מֶה־הֵמָּה אֵלֶּה: ^י וַיַּעַן הָאִישׁ הָעֹמֵד
בֵּין־הַהַדְּסִים וַיֹּאמֶר אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ:
^{יא} וַיַּעֲנוּ אֶת־מַלְאָךְ יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין הַהַדְּסִים וַיֹּאמְרוּ
הַתְּהַלְכֵנוּ בָּאָרֶץ וְהִנֵּה כָּל־הָאָרֶץ יֹשֶׁבֶת וְשִׁקְטָת: ^{יב} וַיַּעַן
מַלְאָךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת עַד מָתִי אַתָּה לֹא תִרְחַם
אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זַעַמְתָּה זֶה שְׁבַע־שָׁנָה:
^{יג} וַיַּעַן יְהוָה אֶת־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי דְבָרִים טוֹבִים דְּבָרִים
נְחֻמִּים: ^{יד} וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנְיַתִּי לְיְרוּשָׁלַם וּלְצִיּוֹן קִנְיַתִּי גְדוּלָה:
^{טו} וְקִצֵּף גְּדוֹל אֲנִי קִצֵּף עַל־הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲנָנִים אֲשֶׁר אֲנִי
קִצַּפְתִּי מִזֶּעַט וְהֵמָּה עָזְרוּ לָרַעָה: ^{טז} לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה שַׁבְּתִי
לְיְרוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבָּנֶה בָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְקוּה וְקוּ
יִנָּטָה עַל־יְרוּשָׁלַם: ^{יז} עוֹד ו קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה

צְבָאוֹת עוֹד תְּפוּצִינָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יְהוָה עוֹד אֶת־צִיּוֹן
וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם:

ספר "זכריה" – פרק ב

א וְאִשָּׁא אֶת־עֵינַי וְאָרָא וְהִנֵּה אַרְבַּע קַרְנוֹת: ב וְאָמַר
אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי מִה־אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת
אֲשֶׁר זָרוּ אֶת־יְהוּדָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַם: ג וַיֵּרְאֵנִי יְהוָה
אַרְבַּעַת חַרְשִׁים: ד וְאָמַר מָה אֵלֶּה בָּאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר
לֵאמֹר אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר־זָרוּ אֶת־יְהוּדָה כְּפִי־אִישׁ
לֹא־נִשָּׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְהַחְרִיד אֶתְּכֶם לְיַדוֹת אֶת־קַרְנוֹת
הַגּוֹיִם הַנְּשָׂאִים קֶרֶן אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה לְזָרוֹתֶיהָ: ה וְאִשָּׁא עֵינַי
וְאָרָא וְהִנֵּה־אִישׁ וּבִידּוֹ חֶבֶל מִדָּה: ו וְאָמַר אָנֹכִי אֶתְּךָ הַלֵּךְ
וַיֹּאמֶר אֵלַי לָמַד אֶת־יְרוּשָׁלַם לְרֹאוֹת כִּמְה־רַחֲבָה וְכִמְה־
אַרְכָּה: ז וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי יֵצֵא וּמַלְאָךְ אַחֵר יֵצֵא
לְקַרְאֲתוֹ: ח וַיֹּאמֶר אֲלֵנוּ אֱלֹהֵי רֵץ דְּבַר אֶל־הַנַּעַר הַלְזוּ לֵאמֹר
פְּרוֹזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלַם מֵרַב אָדָם וּבְהִמָּה בְּתוֹכָהּ: ט וַאֲנִי
אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכַבּוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ:
י הוֹי הוֹי וְנָסוּ מֵאֶרֶץ צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי כְּאַרְבַּע רוּחוֹת

הַשָּׁמַיִם פִּרְשֵׁתִי אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה: יא הוֹי צִיּוֹן הַמְּלֻטִי יוֹשֶׁבֶת
בַּת־בָּבֶל: יב כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחַר כָּבוֹד שְׁלַחְנִי
אֶל־הַגּוֹיִם הַשְּׁלָלִים אֶתְכֶם כִּי הִנֵּגְעַ בְּכֶם נִגְעַ בְּבַת עֵינֹו:
יג כִּי הִנְנִי מִנִּיף אֶת־יָדֵי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ שְׁלָל לְעַבְדֵיהֶם
וַיִּדְעֶתֶם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי: יד רַנִּי וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי
הִנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ נְאֻם־יְהוָה: טו וְנָלוּו גוֹיִם רַבִּים
אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעַם וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעֶתָ
כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ: טז וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה
חֶלְקוֹ עַל אֲדַמַּת הַקֶּדֶשׁ וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: יז הֵם כָּל בֶּשֶׂר
מִפְּנֵי יְהוָה כִּי גֵעוֹר מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "רזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)